

З подорожньої книжки

Автор:

Леся Українка

З подорожньої книжки

Леся Українка

Леся Українка

З ПОДОРОЖНЬОЇ КНИЖКИ

I. PONTOS AXEINOS[1 - Непривітне (негостинне) море – найдавніша грецька назва нашого Чорного моря (прим. Лесі Українки).]

При березі гори в жалобі,

снігами лямовані хмари

всі чорні, мов покрив на гробі,

під ними узгір'я, як мари...

Така тут земля. А на морі...

Чайки якось хижо кигичуть,

злу радість я чую в тім хорі,

мов згубу на нас вони кличуть.

Рипить корабель, стогне тяжко,

здрігається, наче конає,
угору здіймається важко,
ще важче уділ поринає.

Маленький гурток подорожніх
притих, не почуєш і слова,
лише по каютах порожніх
іде якась жаска розмова.

То вітер часами закине
з віконечка снігом-крупюю
і в двері покинуті лине,
злий холод несучи з собою.

День, вечір, ніч, ранок – все біле,
все тьмяне, ні темне, ні видне:
за хмарами сонце зомліло,
від місяця мла тільки блідне.

Мандруємо вогким туманом
назустріч сліпій сніговиці...
Так линуть малим караваном
у вирій запізнені птиці.

[16. 1, Чорне море, попід Анатолійським берегом]

II. У ТУМАНІ

Боже! куди се я плину
сим біловійним туманом?
Може, я лину на безвість
в вогкі летючі сніги?

Може, то тільки легенда —
край той, осяяний сонцем,
край той, куди я збиралась
болі свої віднести?

Може, то казка знадлива —
тії смарагдові луки,
плеск тепловодої річки,
злотоіскристі піски?

Може, то відьма-гарячка
спогади й мрії зібрала,
з них на вогні мого палу
дивний зварила напій

і пройняла мені душу
непереможним безумством
тим, що людину заводить
на бездоріжжя страшні?

Може, і в сніжних пустелях
fata morgana[2 - марево (лат.).] панує,

марева срібно-блакитні

сіючи в білих снігах?

Може, прокинуся хутко

з сеї примари-омани

десь на безлюднім просторі

і без надій на життя?..

(17.1. море)

III. НА СТОЯНЦІ

На помості корабельнім

розгорілося багаття,

то матроси розпалили,

щоб залякли руки гріти.

І крізь мокру сніговицю

бачу я вогонь червоний,

наче сонце, що конає

у молочній білій млі;

а навколо нього мріють

наче тіні чорних птахів —

то матроси італьянські

посідали у плащах.

Ті плащі в Палермі ріднім
гріли так ретельно, щиро, —
що ж се трапилося з ними
в стороні сій бусурменській?

Пропускають зимний вітер,

Кінець ознакомительного фрагмента.

notes

Примітки

1

Непривітне (негостинне) море – найдавніша грецька назва нашого Чорного моря (прим. Лесі Українки).

2

марево (лат.).

Купити: https://tn.knigapoisk.com/ukra-nka_lesya/z-podorozhn-o-knizhki

надано

Прочитайте цю книгу цілком, купивши повну легальну версію: [Купити](#)